

Oğuz ve Ahmet'e Özgürlük Komitesi

1988

GÜLER AİLESİNE VE OĞUZ'A ÖZGÜRLÜK

● *Kırşehir Cezaevi Firarı bahane edilerek Bremen'de işçi olarak çalışan Mustafa Güler ve eşi Seher Güler'le oğulları Ahmet Güler Türkiye'de gözaltına alındılar.*

● **Münih Üniversitesi öğrencisi Oğuz Lüle de aynı gerekçeyle gözaltına alınıp işkence tezgahına yatırıldı.**

● **Stuttgart'ta işçilik yapan Nazmi Ateş, Türkiye'de 15 Eylül'den beri kayıp. Nazmi'nin hayatından endişe ediliyor.**

Bilindiği gibi 16 Eylül gecesini 11'i Devrimci Yol'cu, 7'si de çeşitli siyasi gruplara mensup 18 devrimci Kırşehir Cezaevi'nden firar etti. Erzin-can ve Metris'ten sonra Kırşehir Cezaevi Duvarı'nın da delinmiş olması Devrimci-Demokratik Güçler arasında büyük bir sevinç yarattı.

Referandum sürecinde gerçekleştirilen Kırşehir eylemi 12 Eylül Rejimi'nin aleyhine politik sonuçlar yarattı. Bu nedenle iktidar firarilerin akraba ve arkadaşlarına yönelik azgın bir saldırıya girişti. Eylemle ilgisi olmayan insanlar işkence tezgahına yatırıldı; çeşitli bölgelerde terör estirildi.

POLİS FIRARIN ÖCÜNÜ ALMAK İÇİN HER TÜRLÜ YOLU DENİYOR

Devrimcilerin her şart altında mücadeleyi sürdürmek kararlılığının bir ifadesi olan Kırşehir Eylemi, halk düşmanı güçlerin faşist zorbalık temelindeki istikrar politikalarının geçersizliğini bir kere daha gösterdi.

Cezaevlerindeki binlerce politik tutuklu ve hükümlünün unutturulduğunun zannedildiği şartlarda gündeme gelen firar, Evren-Özal yönetimini zor durumda bıraktı. İktidar içine düştüğü acizliğin etkisiyle gelişigüzel bir saldırı kampanyası başlattı. Kırşehir Cezaevi firarının öcünü olayla ilgisi olmayan insanlardan almaya kalkıştı. Önüne geleni gözaltına aldı; firarilerin aile ve akrabalarının oturduğu

mahallelerde terör estirdi.

Basın-yayın organlarını kendi çirkin amaçları için ustalıklarla yönlendiren hükümet ve polis şefleri, izledikleri terör politikasına meşruiyet kazandırmak amacıyla firarileri, "katil, cani ve terörist" olarak kamuoyuna tanıtmak için özel bir çaba harcadılar.

Oysa Kırşehir Cezaevi'nden kaçarak özgürlüklerini faşizmin elinden geri alan 18 devrimci, -tıpkı içerdeki binlerce devrimci gibi- ne katil, ne cani, ne de teröristti. Onlar emekçi halklarımızın sömürü ve zulmüne karşı mücadelesinde onurlu yer alan ve hepsi de yürekleri insan ve halk sevgisiyle dolu olan insanlardı. Onlar hiçbir kişisel çıkar gözetmeksizin gencecik yaşta mücadeleye atılmışlar ve 12 Eylül 1980'den sonra tutsak edilmişlerdi. 8 yıldır tutsak olmalarına rağmen davalarından kopmamışlar, özgürlüğü ve tüm güzellikleri günbegün içlerinde bü-yütmüşlerdi. Hayatlarını güzel ve iyi şeylere adanmış bu 18 devrimcinin kötülenip karalanması demagoji ve sahtekarlıktan başka bir şey değildi.

İKTİDAR AMACINA HENÜZ ULAŞAMADI

Mersin'de 18 Eylül gecesini firarilerden 4 Devrimci Yol'cu yakalanmış olsa bile hükümet amacına ulaşamamıştı. Polis şefleri ve Genelkurmay, firarilerin tamamını bir an önce yakalamak, ya da yoketmek için faşizme has ne kadar yol ve yöntem varsa hepsini kullanıyordu.

Hepsi de temiz ve güzel duygularla dolu ve çoğunluğu idam mahkumu olan ve henüz yakalan-